

V, 82.

2.417a

CVRIAM
REGNITIANAM
NON. NVLLO. IVRE
HERMVNDVRORVM

COGNOMINANDAM
DISSERIT. XIII

CELSISSIMAE. PRINCIPIS. AC. DOMINAE
DOMINAE
FRIDERICAE. SOPHIAE
WILHELMINAE

REGIAE. PRVSSORVM. STIRPIS
RELIQVA

PATRIAEC. MATRIS. OPTIMAE
DIEM. NATALEM

D. III. IVLII. CCCLVII
IN. ILLVSTRI. CVRIANO. H. L. Q. C
DEVOTISSIMA. MENTE. OBITVROS

AVDIANT
PROCERES. CIVES. Q. CVRIANI. SPECTATISSIMI

QVO. DECET. CVLTV. ROGAT
CVRIANI. RECTOR

PAVLLVS. DANIEL. LONGOLIVS

A. M. FAC. PHIL. LIPS. ADSESS. ET. SOC. IENENS. LATIN. SOC. HONORARIUS

CVRIAEC. REGNITIANAE
LITERIS. IOANNIS. ANDREAE. HETSHELII
GYMN. TYP

Pars postrema.

QVID INTEGRVM HERMVNDVRORVM NOMEN?

Index dictorum.

- §. I. Vnde integrum?
- §. II. Ex HER.
- §. III. Ex MAN.
- §. IV. Ex HERMAN.
- §. V. Vnde HERMIN.
- §. VI. Vnde HERMVN.

- §. VII. Addito DVRI.
- §. VIII. Quid integrum HERMVN-
DVRI?
- §. VIII. Num per Apocopen inde
DVRI?
- §. X. Vnde DVRI?

§. I.

In quod exit *HermunDVROVM* nomen, non potuit non
me diutius exercere, quia illud nationem hanc ab omnibus aliis dis-
tinguit. Iam per partes superatis hinc inde surgentibus difficulta-
tibus, quae ad eius penetralia iter interciperent, expediri poterit
facilius integrum.

§. II.

Initium huius nominis adeo in vulgus notum, ut praeter rem
viderer agere, si multis docerem, 1.) HER indicare *agmen*, in pri-
mis *militantium*. *HERmundorum* autem copias saepe in aciem
fuisse eductas et stipendia fecisse, vel inde satis liquet, quod 2.) *Catualda* eorum *opibus pulsus* aequae ac 3.) *Vannius*, quod 4.) *vici-
nis* ingruebant, quod 5.) cum *Cattis* magno proelio certabant, quod
6.) cum aliis aduersis *Romanos* confirabant, cumque his 7.) triennio
bellum agebant, ne enumere, 8.) quas in vniuersum *Suevi*, quo-
rum natio *HERmunduri*, fecerunt expeditiones. Quod si *GER-
mani* 9.) nomen suum ex *ger*, quod 10.) priscis *iaculum*, siue *wer*,
vnde

1.) Quo supersedeo, post quam
docuit Wachterus Gl. Germ. p. 709.
seq.

2.) Referente Tacito Annal. Lib.
II. Cap. LXIII. n. 6. supra Cap. I.
Sect. I. Int. II. §. II.

3.) Referente eodem Annal. Lib.
XII. Cap. XXVIII. princ. ibidem
§. III.

4.) Eodem Cap. XXX, princ. ibi-
dem,

5.) Ut et hoc Lib. XIII. Cap.
LVII. n. 7. illuc §. III.

6.) Teste Capitolino in Antonin.
Philosoph. Cap. XXII. princ. inse-
quenti §. V.

7.) Eodem Historico Cap. XXVII.
ibi §. VI.

8.) Quos enumeraui Cap. I. Sect.
II. Int. I. P. II. §. V. seqq.

9.) Ex indicio Clunerii German.
Antiq. Lib. I. Cap. VIII. Leibnitii,

vnde guerre, quod 1.) bellum; erit huic adfinis HERmundurorum appellatio, si ad caput vtriusque respicias. GERmundur enim in lapidibus Runicis pasim instar elogii viris praestantibus dari censetur, 12.)

§. III.

Iam 1.) celebrabant maiores nostri Tuisonem et filium Mannum originem gentis conditoresque, ex cuius unius filii nomine Herminones. Quod si huius gentis natio HERMVNduri; 2.) quid vetat, in horum nomine eiusdemque secunda syllaba vestigia MANNI deprehendere, 3.) quod aequo in MarcoMANorum 4.) et AleMANnorum 5.) priscae Teutoniae gentium celeberrimarum fuit integrum feruatum? Supereft id quoque in Caesaris 6.) PaeMANis, si vel cum Cuiacio Cemanos substitutas, quam quam doctissimus quisque 7.) corum sedem ignorare profitetur. Prodit se in CenoMANis 8.) populo

V 2

Dithmari et Vetteri ad Tacit. German. Cap. II. n. 6. Hertii Notit. Vet. German. Pop. P. I. Cap. I. §. IIII. et Wachteri Gl. Germ. p. 566. consentiente Pfeßlinger ad Vitriarii I. P. Lib. I. Tit. II. §. 10. p. 174.

10.) Interpretē nouissime Wachtero p. 560. et 566.

11.) Ut interpretati sunt Cluuerius, Hertius, Wachterus, item Leibnitus et Dithmarus ad Tac. German. Cap. II. extr. Secus sentit Junkerius Geogr. Gerin. Med. Aeu. P. II. Cap. I. §. IIII. p. 92. seqq.

12.) Peringskioeldo ad Vit. Theodorici Ostrogoth. Regis p. 377. citato ab Hertio l. c. p. 14.

§. III. 1.) Si fides est habenda Tacito German. Cap. II. n. 3. et 4.

2.) Ut perhibet Plinius Hist. Nat. Lib. IIII. Cap. XIII. quem vindicauit Cap. II. Sect. I. Int. II. §. IIII.

3.) Ut deprehendit Cellarius de

Initiis Cultioris Germaniae Sect. VIII, citatus a Frankio Hist. Mansfeld Lib. I. Cap. I. §. XI. p. 4.

4.) Quorum nomen vnde cumque arcessas, in hoc enim diuertere doctos vel ex Wachteri Gl. p. 1050. cognoscas, illibatum tamen mansit eorum MAN. De sede eorum infra Cap. III. Sect. I. Int. II. §. IIII. 5.) De quibus etiam infra ibi §. XIII. Vnde vero nomen eius, aequo sunt diversae sententiae, quas exposuit Cl. V. Steffensius Hist. Vet. Incol. Teuton. Cl. V. p. 305. MAN tamen et hic a nemine lacesitur.

6.) De Bell. Gall. Lib. II. Cap. III. n. 10.

7.) Quem ad modum Cluuerius German. Antiq. Lib. I. Cap. VIII. Ortelius Thes. Geograph. h. v. et Cellarius Notit. Orb. Antiq. Lib. II. Cap. III. Sect. XI. §. CXXXIII.

8.) Caesaris de Bell. Gall. Lib.

populo quondam Galliae Lugdunensis, 9.) cuius nominis vestigia
10.) seruat eorum ii.) vrbs MANS. Est vero vel adhuc MAN
in vsu siue in genere pro *quocumque homine* 12.) siue pro *valido et*
fulti in specie, 13.) vnde familiare *vbermannen pro superare.*

§. III.

Isto utroque HER et MAN sibi accrescente succreuit HERMAN. Quid vero hoc aut frequentius aut antiquius? Vel ipsa illa prisca Hispania praefstat nomen urbis, quae istud p[ro]ae se fert. Scribitur 1.) aliis HERMANTICA, aliis HERMANDICA, variant enim libri. Perottus hinc mutuatus fuerit ERMANDICA, quo reddit Polybii 2.) Ελαύατικη, 3.) Litera autem canina cum labiali saepius permutata fuit, quod vel in hac ipsa gente vsu fuit, cum qua mihi cum maxime est negotium. 4.) Nec toto caelo differt lingua Hispaniae et Germaniae antiquae. 5.) Profecto, qui *HermAnduros* scripserunt, 6.) nominis incunabula in illo HERMAN quæsuerint.

§. V.

Sed et si haec scriptura 1.) non omne punctum tulit; fuerint tamen forte, qui HERMIN eloquerentur. Colligo id ex diuersa lectio-

VII. Cap. LXXV. n. 3. Strabonis Τεωγραφ. Lib. V. p. 330. Plinii Hist. Nat. Lib. III. Cap. XVIII. Ptolemaei Τεωγραφ. Ὅρογράσ. Lib. II. Cap. VII. Liuui Hist. Roman. Lib. XXXI. Cap. X. n. 2. Lib. XXXII. Cap. XXVIII. n. 6. Cap. XXX. n. 4. seqq. Lib. XXXVIII. Cap. III. n. 1. seqq.

9.) Ut monstrauit Cellarius Lib. II. Cap. II. Sect. II. §. LXX.

10.) Obseruante eodem post Ortelium Thes. Geograph. v. Ceno-manni.

11.) Quæ dicitur Gregorio Tu-
ronensi Lib. II. Cap. XXXXII. Noti-
tiae Dignitatum Imperii Occidentis
Cap. LXVII. in Graeuii Thes. An-
tiq Rom. Tom. VII. p. 1924. et No-

titiae Imperii p. 147. apud Cellarium.
12.) Ut docuit Wachterus p.

1033. seq.

13.) Hoc vero p. 1034. seq.

§. III. 1.) Liuio Hist. Roman.
Lib. XXI. Cap. V. n. 6. et 7.

2.) Ισορ. Lib. III. Cap. XIII.

3.) Obleruante Cellario Notit.
Orb. Antiq. Lib. II. Cap. I. §. XII.

4.) Ceu videoas Cap. I. Sect. I. Int.
II. §. VII. et Cap. II. Sect. II. Int. II.
P. II. N. II. §. III.

5.) Cuius memini supra Cap. II.
Sect. II. §. XII.

6.) Iam supra Cap. II. Sect. I. Int.
II. §. VI. nominati.

§. V. 1.) Quam dudum reiecit
Hofmannus Lex. Vniu. Tom. I. p.
760.

lectione ErmEntrudis, HERmEntrudis atque IrmEntrudis ut et Er-mEngardis, HERmEngardis et IrmEngardis. Quid enim clarius pro-dunt, quam vicinas vocales facile alternare? Hic E et I. 2.) Henim est nullius momenti. 3.) Irmin autem bello validum denotat. 4.) Et quid aliud HERMAN? 5.) Ipsa illa a Carolo Magno euersa sta-tua Irmenseul 6.) apud Reginonem 7.) Hermansaul et in Chronico Belgico 8.) Hermensul scripta legitur. In cuius autem memoriam ea posita? In Arminii 9.) nobilissimi illius Cheruscorum ducis cla-de Variana Germaniae liberatoris de Romanorum iugo. 10.) Is suis dicebatur Herman. 11.) A autem et E se cum permutari, 12.) exem-
plo sunt 13.) HedEnus et HetAnus, Edelberrus et Adelbertus, Edda et Addanus, HErro et HArto. Iam quod Germanicorum nomen frequentius Arminio 14.) siue Hermanno?

V 3

§. VI.

2.) Cuius causa exempla sat mul-ta in libellum de Vsu Orthogr. Latin. Cap. III. §. V. seq. coegit Cortius. Addas tamen Eccardum de Reb. Franc. Orient. Lib. XXII. §. XVIII. obseruase, GERberum scribi et Gilbertum.

3.) Cuius specimen vel in hoc ipso de Hermunduris libello Cap. I. Sect. I. Int. II. §. VII.

4.) Ut probauit Wachterus Gl. Germ. p. 795.

5.) Si reuolucas §. praecedentem.

6.) De qua iam ipse quaedam scripsi in Orig. Ανθεποθυσιας a vulgari crudelitatis crimine vindicatis §. X. Longius disseruerunt inter alios Meibomius de Irminsula in Script. Rer. German. Tom. III. p. I. seqq. et Waslerbachius de Hermin-fusa Saxonica, ne plures adpellem, quos adpellauit Pfeffingerus ad Vi-

triarii Ius Publ. Lib. I. Tit. II. §. 10. p. 215. seq.

7.) In Chron. ad an. 10CCLXXII. inter Pistorii Script. Rer. German. Tom. I. p. 36. ut iam odoratus est Hofmannus Lex. Vniu. Tom. I. p. 856.

8.) In iisdem Pistorianis Tom. III. p. 42.

9.) Ut censem Schurzfleischius de Arminio §. XIII.

10.) Quam laudem ei vindicat Schurzfleischius dicta disputatione.

11.) Eodem dictante §. I. Ad-das Hofmannum I. c.

12.) Quod iam docuit laudatus Cortius §. I. VI. et VII.

13.) Indice Eccardo Rer. Frane. Orient. Lib. XVIII. §. VIII. p. 312.

14.) Iudice Casaubono ad Sueton. Calig. Cap. XXXXIII. Adminio in Arminio reformaturo, quantum per ipsum susterit.

§. VI.

Atqui non *HermInduri* sed *HermVnduri*. Iam Latinis 1.) erat vocalibus *V* et *I* medius sonus, et Franci u[er]o pronunciant ut *i* vel potius *ui*. 2.) Proinde HERMVN siue ERMVN in HERMVN-duri nomine ex HERMIN siue ERMIN tantum ex diuersa pronunciatione natum fuit. Neque ERMON omnia alia velle, iam ostendi. 3.) Indicabit igitur ista prior gentis nominis pars *viros in exercitu sollerter*, quales esse solebant Germani.

§. VII.

Quod si autem solum modo *Hermini Hermunie* fuisse nominem; qui distinguendi a reliquis Germanis? 1.) Distinguebat igitur eos adiectum DVRI.

§. VIII.

Quid vero iam integrum HERMVNDVRORVM nomen indicabat? Si per hoc Caput II. dicta in unum colligis, *viros* 1.) *ad flumina habitantes*, 2.) *quae transeuntes* 3.) *per ianuas* 4.) *et turres* 5.) *ad alias pergebant*.

§. VIII.

Quid *Hermannis* inter Germanos notius? Quot autem nomina paullo longiora eaque composita fecere iacturam partis sui notioris, praesertim ab initio? 1.) Sic vel supra 2.) legeris, DVREN remansisse de veterum Marco DVRVM, et paullo ante 3.) de Ceno-

MANIS

1.) Teste Quintiliano isto dicentem magistro peritissimo Institut. Orator. Lib. I. Cap. IIII. p. 40. a Burmanno edito. Plura capias ex Vossio de Art. Gramm. Lib. I. Cap. XII.

2.) Ut iam fensit Eccardus ad Leg. Salic. p. 147. Hinc is p. 85. conicit, dictum esse *dritte ex drüte*, et hoc ex obsoleto *drubte*.

3.) Cap. I. Sect. I. Intersect. I. §. I.

§. VII. 1.) Quod monui Cap. II. Sect. I. Int. II. §. VI. aduersus eos, qui solo Herman natales *Hermundurorum* nominis tribuerent.

§. VIII. 1.) Secundum §. II. huius postremae partis.

2.) Secundum §. II. seqq. partis posterioris N. I.

3.) Secundum §. VI. eiusdem.

4.) Secundum §. VII. eiusdem.

5.) Secundum §. VIII. eiusdem.

§. VIII. 1.) In quo sequor Aebelium Antiq. Sax. et Teuton. Cap. II. §. XXIII. et Falkensteinium Antiq. et Memorabil. Nordgau. Tom. I. Cap. I. §. IIII. p. 6. seq.

2.) Cap. II. Sect. II. Int. I. P. II.

§. VII. N. I.

3.) §. III.

MANIS MANS. Sic 4.) de *LangoBARDIS BARDI et BARDEwik*, de ANGLOsaxonibus ANGLI, de *HozePLOZ PLOZ*, de *Boxte-HVDE HVDE*, de *GrafenHAG HAG*, de *HerzogenBVSCHE BVSCHE*, et sexcenta alia. Potuit igitur et istud DVR Tabulae Peutingerianaes lacinia esse integri *HermunDVRorum nominis*, 5.) vel *DVRingorum*, 6.) quorundam 7.) *Thuringorum*, quorum mentionem non prius quam vergente 8.) seculo quare post C. N. 9.) inuenire docti, ni iudem *Tungri* 10.) vel *Turomi*. 11.)

§. X.

Aequo non refragarer *HermunDVRROS vulgo tantum DVROS* fuisse dictos. Eos autem DVROS fuisse *Tungros*, qui 1.) primi Rhenum transgressi Gallos expulerunt, existimantes 2.) ipsum Tacitum 3.) libi habent aduerstantem, qui hoc pacto eodem tempore, quo ista scriptis, sui plane immemor interposito

Danubio

4.) Abelio et Falkensteinio aucto-
ribus.

5.) Quae est scriptura plerorumque
veterum, ceu ostendi in nota 6. ad §.
XXXII. Gefellae meae prelo paratae.

6.) Infra Cap. III. Sect. II. Int. II.
§. XXXVIII. nominatorum. Esse
autem istam scripturam veterum,
adparebit ex dictis meis nota 6. ad
§. XXXII. in coram Gefellanorium.

7.) Aetatem autem tabulae Peu-
tingerianaes ad seculi annum LXXX.
relatam legas supra Cap. I. Sect. I. Int.
I. §. V.

8.) In Vegetio Artis Veterinariae
sive Mulomedicinae Lib. IIII. Cap.
VI. Meminit quoque eius Aethicus
Cosmograph. Ed. Gronouianae p. 716.

9.) Ex opinione Abelii in Teuton.
et Saxon. Antiq. Cap. II. §. XXIII.
cui calculum suum adiecit V. Gen de
Falkenstein Antiq. et Memorabil.
Nordg. Vet. P. I. Cap. I. §. IIII. p.

6. seq.

10.) Quod iam olim Bertium au-
tumasse, memini supra Cap. I. Sect.
I. Int. I. §. V. indicasse.

11.) Recentissimi Wüstemanni
V. Cl. de Hermunduris et Thuringis
secundum Ptolemaeum §. XVIII. seqq.
praefultoribus modo nominatis Abe-
lio et Falkensteinio, quam quam eos
hanc nominavit.

§. X. 1.) Ut censuit Tacitus Ger-
man. Cap. II. n. 6.

2.) Est autem personatus Roche-
zang de Isbern Bohemiae sua P. I.
Cap. I. §. p. 7. quod haussisse praef-
fert ex Abelii Antiq. Teut. et
Saxon. Cap. II. §. XXIII. p. 425. seq.
quem secutus sit Gen. de Falkenstein
Antiq. et Memorab. Nordgau. Tom.
I. Cap. I. §. IIII. p. 6. et Chron Thu-
ring. Lib. I. Cap. II. §. III. p. 119.

3.) Cap. XXXI. n. 1. quem N. I.
partis posterioris §. V. vindicauit.

Danubio a finibus Romanorum prohibuisset, quos transgressos Rhenum in Gallia Romana prouincia collocauerent. Quis de tam graui scriptore eius modi puerilia exspectaret?

Ita vero nihil amplius morae est, quin fidem, quam in fronte huius libelli obstrinx, liberem, quod forte quibusdam gratius, quam tenuerunt Hermunduri, terrae situs, penna et graphio picturus. Paratum est omne, modo ne aperto nuperrime in Franconia nostra Iano claudatur Mineruum Curianum. Marteque intercipiantur vota, quae pro imperio PRINCIPVM suorum pacatori publicis solennibus solenne est ipsi nuncupare. Ad ea protocat natalis undequinquagesimus, qui hodie illuxit PATERIS patriae CLEMENTISSIMI CONIVGI AVGVSTAE. Ista autem praeeentes praecones verbi diuini cras sequantur in schola.

IOANNES THEOPHILVS KISPERTVS, Ruggendorfofrancus,
ex CELSISSIMAE DOMVS BRANDENBURGICAE connubiis
cum praecipuis Europae Principibus pacem ominans proximam
eavidemque fidam, quod Deus fxit.

IOANNES FRIDERICVS WILHELMVS HAGENIVS. Neulensis,
commoda coniugorum in omne vitae genus redundantia expo-
nens occasionem nactus ex coniugio SERENISSIMORVM
FRIDERICI et FRIDERICAE SOPHIAE WILHELMINAE
suauisimo, quod sit stabile.

CHRISTIANVS THEOPHILVS ROTHIVS, Oelsnitiosaxo,
SERENISSIMOS CONIVGES in elegantioribus Musis se in vicem
aemulantes ad easdem acerrimum addere calcar ciuibus suis do-
cens, qy: Curiani maneat PROPTII NVTITORES quam
diutissime.

Quorum medium Latina, reliquos duo vernacula, omnes autem
prosa dicturos audiant beneuole, quorum interest, ne gymnasium
tempestatि seculi turbidae succumbat, est, quod etiam atque etiam
rogo, P, P, a, d, V. Nonas Quinctiles A, R, S,

1500CLVII,

Yb 4473

KD 18

ULB Halle
006 302 904

3

2c

Farbkarte #13

B.I.G.

Black			
3/Color			
White			
Magenta			
Red			
Yellow			
Green			
Cyan			
Blue			

CVRIAM
REGNITIANAM
NON. NULLO. IVRE
HERMVNDVRORVM
COGNOMINANDAM
DISSERIT. XIII
VT
CELSISSIMAE. PRINCIPIS. AC. DOMINAE
DOMINAE
FRIDERICAE. SOPHIAE
WILHELMINAE
REGIAE. PRVSSORVM. STIRPIS
RELIQVA
PATRIAEC. MATRIS. OPTIMAE
DIEM. NATALEM
D. III. IVLII. CCCCCLII
IN. ILLVSTRI CVRIANO. H. L. Q. C
DEVOTISSIMA. MENTE. OBITVROS
AVDIANT
PROCERES. CIVES. Q. CVRIANI. SPECTATISSIMI
QVO. DECET. CVLTV. ROGAT
CVRIANI. RECTOR
PAVLLVS. DANIEL. LONGOLIVS
A. M. FAC. PHIL. LIPS. ADSESS. ET. SOC. IENENS. LATIN. SOC. HONORARIVS
CVRIAE. REGNITIANAE
LITERIS. IOANNIS. ANDREAE. HETSHELII
GYMN. TYP